

her søges bevilget paa Tillægsbevillingsloven for indeværende Aar, er et Beløb, som man tager forud for den Tid, det blev forlangt, og det vil ikke være muligt at bruge det. Der kan slet ikke være Tale om at optage Noget paa næste Aars Finantslov og atter bevilge Ministeren et Beløb, han ikke kan bruge. Lovens § 2 gik jo ud paa, at der bevilges et Beløb af 2,200,000 Kr., hvoraf et Beløb af indtil 200,000 Kr. kan komme til Anvendelse i Finantsaaret 1882—83. Naar det nu bevilges paa Tillægsbevillingsloven for iaar, kan der ikke bevilges Mere paa Finantsloven for næste Aar, thi saa vilde man bevilge et større Beløb, end der efter Loven skulde komme til Anvendelse i Finantsloven 1882—83.

Berg: Jeg skylder en lille Kvittering for nogle velvillige Bemærkninger om mig. Jeg hørte det ærede Medlem der nu satte sig (Schou) sige, at han stundom har hørt paa mig og fundet mig for streng, men at han ved nærmere at lære mig at kjende har fundet, at jeg mente ikke noget Ondt dermed. Det er mig overordentlig kjært at faae det Skudsmaal fra den Side af Salen og fra et æret Medlem, som vi saa kort Tid har haft Fornøjelsen at være Kollega med. Det var en Kvittering for denne Udtalelse, som jeg vilde slaa fast, fordi jeg paaskjønner den umiddelbare Sagttagelse af Medlemmerne her, som vi bedre kunne faae bekræftet gennem nye Medlemmer end ofte gennem de ældre, som have suget sig fast, saa i Et og saa i et Andet, som de vanskelig kunne komme ud over. Hvad angaar Sagen selv, da er det ikke værdt at forstyrre vor Enighed, og jeg har selv aldrig havt Lust til at forstyrre Enighed af unyttige Grunde. Vi ere enige om at fremme Frederikshavn's Havn og det efter den Plan, der foreligger, og saa er det ikke værdt iøvrigt at strides, om den skal staa paa Tillægsbevillingsloven eller Finantsloven. Jeg er grumme veltilfreds med den Stilling, som Udvalget har indtaget med Hensyn til Bevillingslovens Forhold til den særlige Bevilling ved det Forslag, der er fremsført her, thi om det i dette Tilfælde kommer paa Finantsloven eller paa Tillægsbevillingsloven, har for mig ingen principiel Forskjel, saameget mere som jeg vil erkjende, hvad den ærede Forslagsstiller ogsaa yttrede, at, da det tidligere stod paa Finantslovsforslaget for indeværende Finantsaar, er det ingenlunde unaturligt, at det netop finder Plads paa Tillægsbevillingsloven. Altsaa, jeg strides ikke om saadanne Ting, og hvor jeg er enig i Principerne og kan komme ærede Med-

lemmer imøde, er jeg overmaade villig, selv om jeg skal staa paa Hovedet bagester. Det haaber jeg, at det ærede Medlem skal faae Erfaring for, naar vi komme til at forhandle videre. Min Smødefkommen i alle saadanne Forhold er vist bekjendt. Det kan kun glæde mig, at man kan erkjende, at jeg kan change indensfor Principernes Kredse. — Jeg tror ikke, at den ærede Forslagsstiller (Holstein) vil besvare det ærede Medlems sidste Bemærkning, og derfor skal jeg svare. Det ærede Medlem tager feil; man kan meget godt bevilge et Beløb paa Finantsloven, selv om man antager, at Ministeren ikke bruger Mere end 200,000 Kr. fra nu af til 1ste April 1883; thi den Bevilling, man giver paa Finantsloven, kan betyde blot en Fortsættelse af de 200,000 Kr., forsaavidt Noget skulde være tilbage den 1ste Juli næste Aar, da Regnskabssterminen udløber; men det kan ogsaa betyde en Ting endnu, nemlig, at, hvis Ministeren efter den Hensjilling, der er gjort, mener uden Skade for Anlægget eller rettere til Fremme for Anlægget, men uden dets Forbyrdelse og uden Skade for dets Soliditet, at kunne noget hurtigere fremme Bygningen, har han gennem denne Bevilling Lov dertil. Der er saaledes to Grunde, tror jeg, til at optage Beløbet paa Finantsloven, saa at det ærede Medlems formelle Indvending ogsaa i den Henseende falder til Jorden. Men paa den anden Side vil jeg sige, at, skulde det ikke være værre Ting, vi oplevede for Tiden med Hensyn til den Slags Ting, end at en Bevilling paa 200,000 Kr., given paa en Tillægsbevillingslov, blev fortsat med en Del af Beløbet paa forventet Gjenbevilling, kan jeg ikke tro, at Samsundet derfor skulde ryste i sin Grundvold. Jeg takker imidlertid det ærede Medlem for den Omhyggelighed, han har vist for de finantstuelle Bevillingsformer, og som navnlig har faaet et klart og anerkjendt Udtryk gennem hans Udtalelse her. Jeg tør haabe, at i den Henseende skal der ingen virkelig Forskjel blive mellem ham og mig, naar han nu blot vil staa fast paa det samme Standpunkt med Hensyn til dette Princip ved senere Behandlinger af finantstuelle Love.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.